

Benátecká poezie...

V pondělí 29.5. v 18. hodin jsme se sešli na faře k poslechu básní benáteckého básníka Vojty Kotka. Nebylo nás mnoho, 2 posluchačky a usmívající se básník, tak jsme se ve farní posluchárně nemuseli mačkat, ale to neubralo nic na milé atmosféře při čtení a poslechu básní.

Vojta četl básničky, které složil před několika málo dny v okolí Benátecka a Mladé Boleslavi, ale i starší ze své sbírky

básní nazvané Vnitřní země, kterou ilustrovala velice pěkně Ema Krátka.

Dovolte mi jednu báseň ze současné tvorby Vojty uvést (*viz. níže*).

V září bude /dá-li Pán/ další setkání s Vojtou a jeho básněmi pro ty, kdo se chtějí ztišit a naslouchat.

Milena Jandová

VEČERNÍ ZTIŠENÍ

Mám rozsvícenou lampu v temném pokoji,
mám všude po bytě na desítky knih, básníků rozličných.

Jsem asi posedlý.

Mám na stole notes a v chladné ruce pero,
mám hlavu myšlenkami věčně přeplněnou.

Ted' ale ztišen, sám
večerní tóny poslouchám.

Jsem touto chvílí.

Mám štěstí, že tu mohu býti,
mám právě tolik, kolik stačí k žití.

Jsem Ti vděčný.

Mám na tváři úsměv, i když tu není zhola nic,
čemu bych se mohl smát, chechtat z plných plic.

Jsem šílený?

Mám na stole lampu, mám před sebou svatý obrázek,
mám v bytě ticho a tmu.
JSEM.

To slovo splyne s tichem.
Víc neřeknu.

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

4/2023 (N° 55)

4. června 2023

Možnost volby – rozhodnutí

A nakonec jsou jen dva druhy lidí... pravil jeden prelát, když musel velet kněžím. Sám patřil k jistému hnutí v Církvi (a jako člen každého hnutí byl často pokoušen myslet si, že je lepší než ti, kdož v jeho hnutí nejsou), ale při pohledu na klérus diecéze velice rychle pochopil, že dělicí čára (mezi dobrými a lepšími) nejde mezi hnutími a spiritualitami, ale je na každém jednotlivci... Jsou jenom dva druhy lidí: ti co makají a ti druzí.

Pravda, která odpovídá skutečnosti svobody a volby posledního cíle člověka. Nakonec jsou jen dva druhy lidí... Ti, co říkají, a i nakonec řeknou Bohu: Bud' vůle Tvá – spasení! A ti, co celým svým životem říkají: Bud' vůle má, a kterým nakonec i Bůh řekne: Bud' vůle tvá – zavržení!

Jsou lidé dělní, kteří vnímají svůj život jako dar, úkol, tajemství a dobrodružství spolupráce s Bohem. Hledají a poznali (nebo alespoň tuší) Boha – Lásku, který je miluje a snaží se ze všech sil na tuto Lásku svou láskou odpovídat. Pracují (hlavně na sobě) a na to, co a jak mají dělat se ptají Hospodina – modlí se.

Pak jsou ti, kteří Boha – Lásku z různých důvodů nepoznali. Chyběla jim láska rodičů, obraz Boha jim deformovali druzí (křesťané)... Ale i tací, které pohodlnost, spokojenost se sebou samým, odmítnutí práce na sobě, přivedla až k odmítnutí lásky, která vychází ze sebe a daruje se, a tak došli k praktickému odmítnutí Boha.

Každý den se rozhodujeme, každý den volíme, děláme krok z místa, kam jsme došli předchozím rozhodnutím. Každý den znovu bojujeme se svou leností.

O dnešní slavnosti Nejsvětější Trojice zkusme prožívat své snažení trojičně: dělejme dobře znamení svatého kříže a vyslovujme přítom s úctou jméno Boha trojediného, v němž jsme byli pokřtěni. Pomodleme se Krédo (vyznání víry) a doxologii (sláva Otci...). Vstupme do vztahu s Bohem Otcem, Synem i Duchem Svatým – vždyť si v nás křtem svatým učinil svůj příbytek – nechme se jím uchvátit a nést.

Bůh od nás nechce výkon, ale snahu, dobrou vůli a abychom víc věřili Jemu, než svým schopnostem, abychom se rozhodovali s Jeho pomocí a pro Něj.

Maria, Panno, dcero Boha Otce, Matko Boha Syna, snoubenko Ducha Svatého, oroduj za nás!

Do vašeho snažení o svatost vám žehná
váš P. Marek

Neprodejný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

Všem farnostem a společenstvím
Arcidiecéze pražské

Milí otcové, sestry a bratři,

dokončil jsem setkávání s pastoračními radami farností podle jednotlivých vikariátů. Děkuji všem, kteří mi pomohli aspoň touto cestou trochu poznat diecézi, ve které jsem nový. Jsem rád, že i pro mnohé účastníky byla tato setkání obohacujícím. Někteří teprve poznali své sousedy, jiní žasli nad tím, že se u nás v diecézi děje tolik dobrého. Jednotlivé farnosti se od sebe velmi liší nejen velikostí a vnějšími podmínkami, ale i životaschopností společenství. V této oblasti se ale všichni máme co učit.

Pán Ježíš nezaložil jednotlivé křesťany, ale společenství církve, do níž zve jednotlivce, aby ji vytvářeli. On říká: Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich. Jinde říká: Boží království je mezi vámi. Takové duchovní zkušenosti nemohou udělat jednotlivci bez společenství. Církev začala žít o Letnicích, když přijala Ducha Svatého, který je její duší. Jednotlivci nemohou žít z Ducha, který je Láska, aniž by milovali. Když v sobě nechají Ducha působit, tedy milovat, vznikají vztahy, vzniká společenství církve, které není jen lidským spolkem, ale Boží skutečností. To je místo, kde i lidé zvenčí mohou zakusit Boží blízkost, být osloveni živým Bohem. Křesťanské společenství samo přijímá ty, kteří touží poznávat Pána a angažovat se v novém životě. Ono

je místem, kde se předává víra, protože se v něm víra společně žije. Je lůnem, v němž se někteří členové rodí a rostou pro povolání k službě v církvi. Bez těchto společenství nám budou chybět nejen povolání ke kněžství a zasvěcenému životu, ale i povolání k laické službě společenství a také misijní rozměr, který je základním znakem církve.

Dnes vím o problémech městských farností, odkud mnoho lidí na neděli odjíždí na venkov, nebo těch venkovských, kde za příhodného počasí většinu účastníků na nedělní bohoslužbě tvoří chalupáři, nebo vím o těch, kteří jdou na mši pokaždé jinam a nemají domov v žádné farnosti. Pokuste se najít řešení třeba v tom, že se zapojíte na zimu v jedné farnosti a na léto v jiné, ale zapojte se do vytváření společenství na obou místech. Vždy na nějaký čas. Podobně vy, kteří kvůli pracovním povinnostem střídáte v neděli nejrůznější kostely, zapojte se někde aspoň občas, aby každý měl někde církevní domov, kde není jen hostem, ale tím, který se na životě společenství aktivně podílí a svým způsobem za ně nese spoluodpovědnost.

Farní společenství má být duchovní rodinou rodin, které se spolu znají, modlí se a slaví i spolupracují, které mezi sebe rády pozvou i lidi zvenčí. Jsem rád, že jsem v diecézi takové živé farnosti našel a moc se těším na to, že jich přibude.

Farnost není zastaralá struktura, ale nesmí být chápána jako servis, kam jdem, když potřebujeme nějakou duchovní službu. Farnost to není pan farář a jeho kancelář, ale společenství, které vytvářejí lidé z moci křtu a podle svých schopností se podílejí na jeho životě. Farář je taky členem společenství a z biskupova pověření stojí v jeho čele. Farnost je místem formace víry i dnes přesto, že máme i jiné příležitosti k vzdělávání, a prvním místem náboženské formace je především rodina, kde se společně modlí a snaží žít jako Ježíšovi přátelé. Pokud neoživíme

společným úsilím farnosti, naše církev neporoste.

Farnost je místem evangelizace, kterou nekonají pozvaní profesionálové, ale všichni, kteří získali živou zkušenost se vzkříšeným Kristem a prožívají obnovené vztahy, přijímají se navzájem, naslouchají životním zkušenostem lidí a osvěcují je světlem evangelia. Prožívaná radost z hlásání Ježíše Krista je pak vede k těm, kteří evangelium neznají, nebo se z různých důvodů od Boha vzdálili. Farnost musí myslet na předávání víry dětem a mládeži, nabídnout přiměřené katecheze, ale taky je zapojit do budování farnosti. Jejich radost z toho, co mohli udělat pro druhé, je pak nejdůležitějším nástrojem jejich formace. Farnosti, které jsou tak malé, že se tam nemůže vytvořit společenství dětí či mládeže, prosím, aby úzce a dlouhodobě spolupracovaly s nějakou jinou farností. Mladí nutně potřebují ke svému rozvoji společenství vrstevníků. S nimi pak mohou dělat něco hezkého pro starší generace či pro nevěřící okolí.

Členům farních rad jsem na závěr setkání slíbil, že za rok se sejdeme zas. Já budu především mlčet a naslouchat. Každá farnost má představit jednu svou zkušenost, která je posunula dopředu, nebo jim udělala radost, zkušenost, o níž si myslí, že by mohla inspirovat druhé. Tak se budeme učit jeden od druhého, tak si budeme pomáhat navzájem na společné cestě k oživení církve. Pomozte ve vaší farnosti udělat zkušenost, která by stála za sdílení.

K modlitbě za oživení farností jsem založil diecézní společenství adorátorů nazvané Eucharistická hodina. Budu rád, když se přihlásíte, a tak mě ujistíte, že ve snaze o duchovní obnovu naší diecéze nejsem sám.

Upřímně děkuji každému z vás za spolupráci a všem společně žehnám,

arcibiskup Jan

(Mělo být čteno, při mši svaté v neděli 21. května :-)

Jmenování a ustanovení Pastorační farní rady

Dne 28. 5. 2023 proběhly v kostelích naší farnosti volby do Pastorační rady farnosti na volební období pěti let. Volební komise téhož dne sečetla hlasy s následujícími výsledky.

Ve volbách bylo odevzdáno 46 hlasovacích lístků, z nich jeden prázdný, ostatní platné. Kandidáti obdrželi následný počet hlasů (číslo uvedené v závorce za jménem):

Anna Kulichová (35), Milena Jandová (32), Zdeněk Kala (32), Blanka Formáčková (27), Martin Sysel (24), Marie Bílková (22), Petr Nguyen (20), Eva Nesetová (13), Jana Pánková (10).

Z devíti kandidátů tak bylo zvoleno pět následujících zástupců: Anna Kulichová, Milena Jandová, Zdeněk Kala, Blanka Formáčková a Martin Sysel.

K těmto pěti jmenuji na základě Stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské (§ 4, e) další dva: Marii Bílkovou a Petra Nguyena.

Současně svolávám ustavující schůzi pastorační farní rady na středu 7.6. od 19 hod. na faru. Při ní budou po přísaze členům farní rady předány jmenovací dekrety.

Děkuji členům volební komise za jejich práci a nově zvoleným a jmenovaným členům farní rady vyprošuji na přímluvu sv. Máří Magdalény moudrost a touhu po kajícím životě v milosti Boží, aby jejich služba byla přínosem pro farní společenství.

Tento dekret nechť je zveřejněn na farní nástěnce a na webu farnosti.

Č.j. 30/23

V Benátkách n.Jiz. 3.6.2023
Marek Miškovský, administrátor